

NÉMETÚJVÁR ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

— Előfizetési árak: —
Negyedévre 2 korona. — Félévre 4 korona.
Égész évre 8 kor. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetések és Nyiltterek díjszabás szerint.

Alapító:
Dr. J. CSAPLOVICS ELEMER.
Felelős szerkesztő:
PATER AGNELL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Németújvár,
25. sz. — Laptulajdonos: Bartunek Béla, hova
az előfizetési és hirdetési díjak küldendők
— Kéziratok nem adatnak vissza. —

A vigasztaló Erő...

Mikor a napsugárban fürdő Jeruzsálem utcáin végighömpölygött a népáradat és az apostolok gyülekezetében a lélegzadagodás; mikor a Szentlélek ereje megrendítette a farizeusi házakat és a római praetoriumot; mikor a vigasztaló pünkösdi Erő lángba borította a földet és az emberek millióit vonta az Istenhez; mikor a pogány filozófia összeomlott és a keresztény erkölcs diadalhimnuszokat zengett; mikor a Capitóliumon az isteni Augusztus szobra helyett a kereszt fénylett és a Janus templom ajtaja örökre bezáródott; akkor az emberiség fátyolos szeme lángra tobort és a fásult, sötét üres lelkekbe a boldogság, a megnyugvás, az öröm, a megelégedés tartotta bevonulását. És megváltozott a föld színe...

A háborus Pünkösöd úgy lép az ember elé, mint a nyíló falevél, vagy a fakadó virág, melynek bozontos a feje, kevés az illata, de mosolygós a kelyhe nyílása. Tíz hónapja, hogy várjuk a hajnalhasadást, a kelő tavaszt

és a virágzó nyarat; tiz kemény hónapja már, hogy fátyolos a szemünk zavaros a lelkületünk; aggódo a tekintetünk és nehéz a szívünk, de erős a kitartásunk és fonséges a nyugalomunk. S most, mikor elértek a Pünkösöd napjai, föllángol a lelkünk tüze és szeretettel, örömmel, készségesen, lelkesen fogadja magába a Szentlélek ajándékát: a vigasztaló erőt.

Ez a mi legszebb és legértékesebb ajándékunk. A karácsony békességet, a husvét allelujás boldogságot és életet, a pünkösöd vigasztalást és erőt hozott nekünk.

Sokan úgy fogják fel a bajokat, nélkülözéseket, megpróbáltatásokat, szenvedéseket és fájdalmakat, mint napi keserűségszavakat, melyeketszánkba nyom az élet. A háboru tüzes csóvjája mindenkit érint és nem tagadjuk, hogy sok nyíló tavaszra gyászfátyolt borít, sok boldog szívre árnyat von, sok tagbaszakadt erőt meggyöngit és sok drága, egészséges, tüzes, fiatal életet kiolt, de az árnyak homályában és a sorvasztó éjszakák sötétjében pásztor-tűzek lobognak és boldogságról, bé-

keről dalolnak. S bár nagyon érezzük, hogy a mulandóság és enyészet földjén járunk, kavicsokat, bogácsokat, töviseket taposunk, de ha az égre tekintünk és a pünkösdi Lélek szavait hallgatjuk: Nem méltók a jelenvaló szenvedések a jövő dicsőséghez, mely bennünk ki fog nyilatkozni, akkor mosolyra derül ajkunk és elfelejtjük, hogy véres lett a lábnyomunk...

A pünkösdi Lélek erős, mint a vihar és csendes, mint a szellő. Szükségünk van erőre, kitartásra. Van fizikai erőnk, de az erkölcsi erő sok dologban megfogyatkozott bennünk. Sok testvérünk haszonért dolgozik, holott nekünk most eszméért kell dolgoznunk. Sok testvérünk csak önmagának él, pedig nekünk most sokakért kell élnünk, dolgoznunk, fáradnunk, áldozatot hoznunk s ha szükség van rá, meghalunk. A pünkösdi vigasztaló Erő oly kincs, mely maga is teremt s nekünk is jól és erősen akaró, teremtő, fakasztó lelket ad. Erre van szükségünk. Erősen kell fogni a kardot is, különben mit sem használ pengéje. Erősen kell elviselnem a csapást, hősi lélekkel kell hordanom a gyászt, heroiku-



Két diák.

— Irta: Holló Márton. —

II. (2)

Másnap délután pontosan beállított a tanításhoz. Csöngtetett a fő ajtón, arra egy kávébarna kabátos inas elvezette a folyosó végére, a fiatal ur Jakásbá. Kis előszoba. utána tágas szép szoba, hálófülkével.

— A fiatal ur mindjárt megebédel, majd jelentem, hogy itt tetszik lenni! — mondotta az inas és ott hagyta.

Magára maradt és meg volt egy kicsit illetőde, amikor körülnézelődött. Finom fészek volt, uri tanya. Pompás butorok, fényes vörös és fekete fából, kitűnő bőrpamplang és karosszék, amelyekben elvész az ember, faragott könyves szekrény, a sötét tapéták tele aggatva olajfestménnyel, sportképekkel, amott fegyvertartó, vívószerszámok, a sarokban gázkandalló, mely árasztja a meleg ragyogást.

Jött a tanítvány, tökéletes udvariasan.

— Bocsánat, hogy megvárakoztattam — mondta — késtünk egy kicsit az ebéddel.

— Ó, kérem,

— Parancsol szivart, cigarettet?

— Ó, köszönöm, nem szoktam dohányozni.

— De mégis, ez a cigarett nagyon könnyű, jobban megy a tanulás, ha füstölünk.

Enged az unszolásnak, s rágyújt az egyiptomi gyártmányra. Tanulnak, csöndesen magyarul, közben szerényen szippant egyet. El is alszik a cigarett egyszer-kétszer, röstelkedve gyújt rá újra, izgatott, nagyon bajos így egyszerre beleszokni az uri módba...

Aztán folyik a tanulás nap-nap után illedelmesen, komolyan. Már a szivart is próbálja. Siet a leckére, örül, ha korán érkezik és egyedül lehet még kis ideig a puha meleg szobában. Rendesen egy fiatal nő nyitja az ajtót, ha kulcsra van zárva és biztaltja barátságosan:

— Tessék!

Szép, fehér arcu... Olykor, míg ő a nagy karosszékbe stüppedve elálmódzik, be is jön a szobába, valamit igazít, fiókban keresgél. Csöndesen jön-megy. Gyönyörű fekete haja nagy fonással magas kontyba csavarva

Szép, telt alak és a karja, gömbölyű szép karja földetlen a tiszta, sötét karton zubbony ujjá vällig feltürve. Bizonyosan főz tálalja az ebédet a konyhán, házvezető, vagy mi, de olyan nyugodt, finom és az arca is olyan tiszta ovális, hogy így, ahogy van, sok seylemruhás dáma se különb.

Ahogy ott jár a szőnyegen nesztelenül, körülötte, úgy vonzza, huzza feléje valami vágy. Nem erőszakos, nem követelő, csak csöndes, végtelen, hogy oda hajtsa a fejét arra a hamvas fehér karra és hogy ez a különösen finom, egyszerű asszony arra is csak szeliden nézzen rá, mint mindig és megsimogassa a fejét. Az volna az igazi jólét, az enyhe, meleg szeretet, amely úgy nincs meg neki sehol ebben a nagy idegen városban.

Egyszer egy nap ott álmódott megint a szép fészekben. December elején, horus délután volt, a szobában meleg, bizalmas homály, a butorokon remegve tükröződött a kandalló vörös fénye. A boldogság képeit fakasztó nyugalmas csöndben erőltlen bágyadással hajította le fejét a nagy bőrtámlára. A fekete haju asszony újra bejött, s a két gömbölyű kar már percek óta ott villogott előtte a homályos káprázatban. Aztán kimenőben egé-

san kell megbirkóznom a saját egyéni, különleges, aprólékos vágyaimmal, szenvedélyeimmel, szellemi és erkölcsi ferdeségeimmel. „Magános fa vagyok, melyre villám szakadt, melyet vihar tördel, de legalább szabad levegővel élhet”. Mi is viharban állunk, villámok csapásait szenvedjük s megfogyva bár, de törve nem, szolgáljuk a hazát. Nem nézünk a multra, hanem az elkövetkezendő boldogságra, melyet nekünk kell kiépítenünk. Ilyen meggyőződéssel, ilyen programmal bátran hiszem, hogy a magyar nem vész el, hanem élni fog, mert élnie kell!

Testvéreim, énekeljünk erről az embereknél!

P. Mattoska J. Libőr.

A vak katonák között.

A kapun megilletődve nyitottam be és önkéntelen lekaptam a kalapomat az első katona előtt. Valamiképen úgy éreztem, hogy templomi csendben járok. A távolban zsvaj, lárma, emberek tülekedése, villamosok, kocsik idegterpő robogása morajlott, viharzott és a hajótöröttek szigetén, a vak katonák otthonában béke, csend volt. Lelki elmélyedések, áhitatos órák szomorú komolysága, nyugalma ült a házon, a a kerten, az emberi arcokon. Ez a csend, ez a különös szomorúság megkapott engem is. Az élet édenkertjéből lám az angyal lángpallósa nélkül is ki lehet verni az embert örökre. Az öröm, a szépség paradicsomában elveszíti a látást, a balsors sujtó keze eloltja két szeme világát és az éden elveszett...

szen melleje kerüli az egyik kar. Minden szándék nélkül, erőlenül oda hanyatlott hozzá hajolt az arca, az ajka is érte csak úgy könnyen, akaratlanul, szinte észrevétlen.

Az asszony megállott egy pillanatra, megrezenve, csudálkozva vonta el a karját, s csak ennyi röpött ki az ajkán:

— De mit akar? ...

Hanem ezt nem mondta haragosan, izgatottan, megint csak szeliden nézett és csöndesen, lassan kiment a szobából...

Aznap a tanulás fárasztó, kiálthatatlan volt. (Folyt. köv.)

Kérelem.

Még mindig nagyon sokan vannak tisztelt előfizetőink között kik, még az előfizetési díjjal hátralékba vannak ismételtlen felkérjük, hogy ezt megtenni sziveskedjenek; ezáltal megkönnyítik tetemes kiadással járó munkánkat és lehetővé teszik, hogy e nemzetiséglakta vidéken élénk tornyosuló akadályokkal megküzdhesünk és lapunk továbbra is fennállhasson.

A kiadóhivatal.

A háboru rokkantjai között legsúlyosabb talán azoknak a sorsa, akik mindkét szemükre megvakultak és örök éjszaka lett a részük. A vak katonák örökre szenvedő mártirjai a nemzeti küzdelemnek! Meghatott lélekkel álotam a megvakult hősök között. A Vakokat Gyámolító Országos Egyesület Hermina uti intézetbe éreztem először igazán, hogy az országnak, a társadalomnak a hősökkel szemben milyen nagy tartozása van. Ők életüket, vérüket, egészségüket, családi boldogságukat áldozták fel a haza oltárán és a nemzettől csak egy darab kenyeret kérnek. A nemzet érzi is a nagy tartozását, a rokkantak ügyével immár a hivatalos körök és a társadalmi intézmények is behatóan foglalkoznak.

A vak katonák sorsa is munkába állította a társadalmi jótekonyság szamaritánusait. Elsősorban a Vakokat Gyámolító Országos Egyesület tartotta kötelességének, hogy gondjaiba vegye hivatásának megfelelően a vak hősöket. Számukra otthont létesített a fővárosban. Az egyesület agilis gondnoka, Vitár Rezső szives készséggel kalauzolt a Hermina-uti intézetben és azalatt megismertetett az egyesület működésével is.

— A vakok számára — beszélte — hét városban tartunk fenn intézetet: Budapesten, Szombathelyen, Eperjesen, Miskolcon, Ujpesten, Szegeden és Temesváron. Ezekben a helyeken félezer-nél több vakot részesítünk szakszerű elméleti, ipari, zenei kiképzésben és egyszersmind foglalkoztatjuk is. Minden rendelkezésre álló eszközzel azon vagyunk, hogy visszaadhassuk az élet hajótöröttjeit önmaguknak és a dolgozó társadalomnak.

A vak katonák otthonába nyitottunk.

— Itt vannak a vak hősök szobái — magyarázta a gondnok —, részükre a többi vakoktól külön meleg, barátságos otthont létesítettünk. Az egyesület mindjárt a háboru elején gondjaiba vette a hadikórházakból kikérülő vak katonákat. Itt az intézetben 48 katona részére társalgóból, ebédlőből, háló-, tan- és munkatermekből álló osztályt rendeztünk be.

Végigmentünk a szobákon, a munkatermekben és megindultan néztem a háboru mártirjait. Mind jókedvvel végeztek munkájukat.

— A legnagyobb gondot fordítjuk — mondja vitár — a vak katonák lelki megnyugtatására, vigasztalására. Ez ad legtöbb munkát is. Addig nem is kezdehettük el a szakszerű oktatást, míg fel nem ébresztettük a hitet, az életkedvet

lelkükben. Gyakorlati és elméleti kiképzésük azután gyorsan halad. Megtanítjuk őket a vakok domboru, tájantással olvasható írásrendszerére, megismertetjük a vakok foglalkozási ágaival, amelyek nyitva állanak előttük is: ilyenek a kefekötés, kosár- és székfonás, gyógymasszázs, zongorahangolás zene. A nagyobb intelligenciával rendelkező, a tisztí állományhoz tartozó vakok pedig intézeteinkben tanári állásokat ambicionálhatnak. Némelyek ugyanitt tisztviselők, gépirőkezelők stb. lehetnek.

— A vak katonák sorsa, megélhetése, jövődjé — mondtam — súlyos gondot ad az országnak, a társadalomnak. A Vak Katonák Országos Bizottsága gróf Tisza István miniszterelnök vezetése alatt már munkába vette az ügyet. Erre vonatkozólag bizonyára tervei vannak a vakokat gyámolító egyesületnek?

— A katonasztály tovább fejlesztéseként — beszélte a gondnok — egy külön intézet létesítését tervezzük, ahol a szórakoztató és kenyérkereseti foglalkoztatás céljaira megfelelő helyiségek állnának a vak katonák rendelkezésére. A nőtlenek ellátásáról internátus gondoskodnánk, a családosok pedig kis-családi házakban laktának. Egyben ez az intézmény irányítaná ipari tevékenységüket, anyaggal való ellátásukat, valamint készítményeik értékesítését is. Ez az ideiglenes katonasztály alapja, mustármagja lehet egy nagyszabású országos intézménynek. A megvakult hősöket csak így adhatjuk vissza önmaguknak és a társadalomnak is. A vak látóvá lesz a munkában rejlő erkölcsi erőből, élete célját és tartalmát nyer. A lelkét újra betölti az életkedv, sorsában megnyugszik és rájön arra, hogy az élet nyujthat örömet és széplehet világtalan szemekkel is.

Valóban. Itt a bizonyosság erre: ezek a vak hősök, akik hívó lélekkel megnyugodtak sorsukban. Kedvvel dolgoznak, szórakoznak, adomáznak. A balsors sujtó keze nem verte ki őket az élet örömeinek édenkertjéből, mikor örök éjszakát borított a két szemükre. Nem, nem! Ezek a vakok a lelkükkel, a szívükkel látnak. Mikor kialudt szemük világossága, kigyulladt a hitük csillagtáborra. A balsorssal, a megpróbáltatásokkal, az élet bajaival, szenvedéseivel bátran szembeszállnak. Világtalan szemekkel élni akarnak. Nem csüggednek el a balsors keresztje alatt. A megpróbáltatások kálvária-utján harmonikus lélekkel járnak. Ezek a vak katonák nagyobb hősök most, mint mikor agolyók záporában belerohantak a házába. Én úgy érzem...

Római levél.

A ferenciek generális képtalanja.

Róma, május 13.

Mikor nagy nemzetek állanak egymással harcban, a világháború szédítő forgatagában jönnek össze Szent-Ferenc fiai az örök városba, hogy a hatvétkint szokásos irancsikánus konklávé megtartsák. Igen sokan aggodóva tekintettek a nagyképtalanu sikerére, de mert XV. Benedek pápa egyenes óhajára történt az összehívás, mindenkinek engedelmességni kellett. És a világ minden részéről idesiető provinciális atyák mondják, hogy ennek az engedelmességnek jutalma van. Még az Amerikában, Braziliában lakó német származású lesvérek is teljes biztonságban hajózták át az oceánt s olyan egyszerűen veszik ezt a tényt, mint nálunk valaki azt mondja, hogy Vácról Budapestre megérkezett. Pedig még március végén elindultak hazulról s több mint valószínű, hogy nem csupán apró utazásu kellemetlenségekkel volt dolguk. . . No de ezekről ők hallgatnak s csak azt állapítják meg, hogy engedelmességek és most itt vannak.

Egynehány kivétellel már mind itt vagyunk. Száznegy a vokálisok, vagyis a választók száma. Olasok, a legrégebb provinciák képviselői, nagy számban, majd a hatalmas erővel vezető energikus németek, spanyolok, franciák, belgák, horvátok, lengyelek, hollandusok, dalmátok, bosnyákok és mi; a magyarok Szerénységéből hagyatam utóljára, bár tudom, hogy elismerik, különösen itt, bár tudom, hogy a három magyar provinciából a kolostorokat, emberanyagot és munkakört tekintve, bizonyára tíz olasz provincia is kitélne. Megengedtem magamnak egy kis egészséges sovinizmust: számban kevesen, de jelentőségre nézve sokan vagyunk.

A háborús világsajtó ugyan nem nagyon ismerte el Magyarországot süllyt és jelentőségét a mostani világtörténelmi kavargásban. Még a semleges olasz sajtó is tévedésbe ejtett sokakat. Hányan akartak már konderálni nekünk, szegény szerencsétleneknek, akik orosz invázió által sújtott s földig letelepített nemzet fiai vagyunk?? Itt azt hiszik, hogy az oroszok levették minket. Azután rájöttünk egy következtetésre, melyt nem találtunk újságnak: a nagyhatalmak világháborúban legnagyobb hatalom: a pénz. Ezzel nemcsak élelmiszert és municiót lehet rekvirálni, hanem közvéleményt is lehet hangoztatni. Ellenségeink gondsokodtak róla, hogy a közvéleményt itt is ne melletünk, hanem ellenünk szólaljon meg. Gondolom, hogy volt munició erre a célra bőven.

Igy azután nem csoda, ha Olaszthon bájos képek e alatt háborús lett a hangulat. Othon fejcsoválya nézte merész törekvésünkre, hogy mi most Rómába megyünk. Rómából ugyanis ezekben a hetekben mindenki menekült, aki véletlenül Magyarországon Németországban vagy Ausztriában született és aki ezt meglehetett. Láttuk mi is a hadiállapot tagadhatalan jeleit; a sok-sok katonanovot, a vasúti állomások szuronyos őreit, kétszeres éberséggel vigyázó őrköt, néhány nagyberő állomáson parázs kis tüntetéseket, a háború jelentőségeiről újsággal kezükben vitatkozó csoportokat; de jöttünk és itt vagyunk, hogy a lelkek békéjét harcoló Szent Ferenc nevében dicsőséges rendjét hűséggel szolgáljuk.

A Collegio S. Antonio hatalmas épülete egészen meglepően. Hajdan Szent-Ferenc idejében, a porciunkla körül viskóban húzódtak meg a Capitulum Generale tagjai, most pedig a Via Merulana hatalmas cellái s a művészi egyszerűséggel dekorált falai visszhangozzák a legkülönbözőbb nemzetek fiainak nyelvét. Itt előttem temperamentumos, harcias olaszok magyarának, hátam mögött mintha francia páterek vigasztalnák a szomorú belgákat, már csoportban a galiciái lengyeleket veszik körül a németek, kik szívesen elbeszélgetnek az angol és ir küldöttekkel is. Nem hiszem, hogy volna az egyháznak a maga nemében még egy ilyen nagy, internacionális testülete. Most látható csak igazán, hogy milyen nagy a Szent-Ferenc gondolata, mely a világokra szól, hogy világokat kapcsoljon össze az egy célra törekvés mindent legyőző érzésével.

Főnt északon és keleten, Európa nyugati részén és világokat elválasztó tengerek hullámai fölött borzalmas viharok halálzenéje szól; fékezetlen önzés, irigység és féltékenység furiái járnak a pokoli táncot, melyben sok ezer ártatlan ember halálhőrgése szól bele; az önmagából kivetkőzőt ember széttépi a mindennek összekötő szeretet láncait, hogy egymásnak ellensége lehessen; mikor a lelkek érzésvilágának nemzetközi szótárából eltűnt a jó barát fogalma, s véres betűkkel van odairva, hogy ma csak ellenség van: akkor itt ennek az egyformán barna ruhájú gyülekezetnek ajkán egyforma érzéssel csendül meg a szózat: Deus charitas est, et qui manet in charitate, in Deo manet et Deus in eo. Akárcsak a Szent-Pál tüzes elke járna szét itt közöttünk, mikor szándajaiakkal végigkopogánk a misztikus hosszú folyosókon.

Nulla dies sine linea: Mindennap újabb és újabb eseményeket hoz. Majd azt halljuk, hogy az olasz ágyúk is beleszólnak a nagy nemzetközi koncertbe, majd azt, hogy sem a kormány sem a nép nem akarja a háborút. Mi pedig készülünk a nagy bekérére, hogy megválasszuk a rend generálisát, a szegény Szent-Ferenc helyettesét.

A Capitulum csak holnap május 14-én veszi kezdetét. A választásokon mint a Szentészek által kinevezet kövvet Giustini biboros fog elnökölni. Hogy milyének lesznek az eshetőségek, azt még sejtjen is alig lehet. Nagy meglepetéseket is hozhat. De ezt majd a jövő fogja megmutatni.

P. Profim Leonárd.

HIREK.

— **A nagykanizsai sz. ferencrendi zárda tagjai** fájdalmas szívvel tudatják szeretett előjárójuknak Főiszteleendő **ÓZORAI IZIDOR** atyának, többszörösen kiérdemült tartományi főnöknék stb. életkora 64-ik, szerzetessége 47-ik, papsága 41-ik évében, vasúti baleset következtében történt váratlan halálát. Temetése a rendház templomából f. hó 22-én délelőtti 10 órakor. ünnepélyes gyászmisével történt.

— **Helyettesítés.** Járásunk számvevőjét Kreutz Edét Markó István körmendi járási számvevő helyettesíti.

— **Zarándoklat Fieberbründelbe** Thomas Ferenc ker. esperes három napos zarándoklatot rendez a kies fekvést Fieberbründelbe (Stájerbe). A németújváriak máj.

29-én délután 5 órakor indulnak Leser Gracián zarándoklat vezetője alatt Püsztaszentmihályra. Ott meghílnak s másnap kora reggel a zarándoklat többi résztvevőjéhez csatlakozva Fieberbründel felé veszik útjukat. A híres bucsuró helyen Leser Gracián zarándoklat, Martin Antal rábakereszturi, Sowartz József nagyfalvi plébánosok, hartbergi kapucinus quardian, és Thómas Ferenc esperes-plébános tartanak köszönetbeszédet. A zarándoklat kedden reggel indul visszafelé.

— **Évzáró vizsgálatok.** A r. k. elemi iskola I. és II. osztályában az idei évzáró vizsgálatok a folyó hó 27-én d. e. fél 9 órakor tartanak meg, amelyre az igazgatóság az érdeklődőket ezúton is meghívja. Ungvácsk e hó 28-án lesznek a vizsgálatok a püsztaszentmihályi állami elemi iskolában is, amely vizsgálatokon az etnikai tisztizéget meghatalmazás alapján Thomas Ferenc esperes plébános tölti be.

— **Hadikölcsön jegyzések.** Az újonnan kibocsátandó hadi kölcsönből a Németújvári takarékpénztárnál eddig 35000 K. a Németújvári takaréks és hitelpénztárnál 50000 K. jegyzés történt. Németújvár nagyközség egyégy 8000 K.-át. A Németújvári takarékpénztár külön 60000 K-át jegyezt.

— **Tűzoltó gyakorlat.** E hó 16-án a németújvári önk. tűzoltó egyesület a tobaji, orbanfalusi, várszentmiklósi, kiskölkösvári és bekefalusi tűzoltó egyesületek bevonásával Fischl Gyula tűzrendészeti felügyelő parancsnoksága és vezetése mellett nagyszabású tűzoltó gyakorlatot tartott. A gyakorlat színlhelye az előzetesen elkészített tervek szerint a Magy. ált. közbiztonságra r. t. és a fűrésztelap létesége volt. A terv szerint felteves a következő volt: A tűz északi széllel a fűrésztelap kész anyagterét keletkezett veszélyben forog. a déli oldalon levő állomási épület és az őrház. Feladat: megvédeni a pusztulástól ezeket az épületeket. A feladat megoldására kijelölték 13 fecskenőt, míg a tűz lokalizálásán a még rendelkezésre álló többi fecskenőt dolgozt. A kitűzött feladatot a kivonult egységek teljesen kifogástalanul oldották meg, ami fölött a község egész intelligenciája és lakosság elen. megjelent. Dömötör Lajos főszt. gábor mint egyesületi elnök teljes megelégedésének adott kifejezést. Fischl Gyula a kitűzött feladat részletes ismertetése során keresetlen szavakkal megköszönte az elnök elismerését, amivel a gyakorlat is befejezést nyert. A gyakorlaton jelen volt a telepég igazgatósága is, teljes megelégedését nyilvánította a látottak fölött, mert a gyakorlat megnyugvást hozott az érdekelt cégekre egy bekövetkező tűzi veszedelem esetére. Az igazgatóság egyes volt a szép eredmény láttára az egyleteket egy-egy hordó sörrrel megajándékozni. Terve volt még véve a községben felállított 3 hydrant kipróbálása is. ezt azonban nem lehet keresztlyvinni, mert benzín hízán a vízszersz céliját szolgáló motor nem működött s így el kellett más igókra halasztani.

— **Németújvár község kögyűlése.** Mint már legutóbbi számunkban jeleztük, Németújvár nagyközség folyó hó 15-én tartotta ezidei rendes tavaszi kögyűlését. A gyűlésen mint vármegyei kiküldött Svégvárdi Kristóf elnököl. A kögyűlés a vizsgálo bizottság előterjesztése alapján egyhangulag elfogadta az 1914 évi községi számadásokat amelyek az elmúlt év rendkívüli kiadásai dacára szokatlanul kedvező eredménnyel zárdtak. Egyhangú lelkesedéssel kimondta a képviselőtestület, hogy a rendelkezésre álló alapok felhasználásával az újonnan kibocsátott hadi kölcsönből 8000 K-át jegyez. Tárgyalatott ezenkívül néhány illetőségi és segélyezési ügy. Itt jegyeztük meg, hogy a képviselőtestület méltányolva a községi előjáróságnak a háború kitörése óta kifejtett nehézmunkásságát, határozatilag jutalmat szavazott meg az előjáróságnak és a községi rendőröknek.

CSARNOK.

A népfelkelő.

(1. folytatás.)

— Irta: Bartunek János. —

I.

Az általános mozgósításra János bácsinak is menni kellett. Összecsomagolta a két napi ételmet, a ruhát, az évőszközt s vállára vette kis csomagját. Hogy sirt a felesége! Hogy vigasztalta ő!

— Ne féljen! Hisz ő már öreg népfelkelő. Még a fiatalabb népfelkelőket sem viszik a harcba, nemhogy az ily öreg 38 éveseket. Nem, őt nem viszik oda, őt csak kaszárnyai szolgálatra alkalmazzák. Azután meg vigyázzon magára, a kie Pistára s ha jön a gölya rögtön írjon, haza fog jönni. Ha fiu lesz Jánosra kereszteljük, ha leány, Mariska lesz a neve.

Mikor a vonat elindult egy utolsó csókot dobott az otthonmaradottak felé s egy könnyesebb jelent meg szemében.

Megérkezett.

Először kék ruhába bujjatták, de egy szeptemberi délutánon csukaszürkét kapott. S őt az öreg népfelkelőt elvitték a harcba. Kasza helyett puskát visz a kezében. Aratni fog, de nem búzát, aratni fog, de nem a szántóföldjén; aratni fog embert ott, hol a mező fehér virágait pirosra festi a kiömlő vér s hol a madaral dalát az ágyudörgés, a fegyverropogás rettenős zenéje pótolja.

Ott fog aratni ő, az öreg népfelkelő. Felvirágozott sapkájával integetett vissza síró feleségének s fiának, kik még akkor is lobogtatták kendőiket, mikor a vonatnak a füstje sem látszott már.

A falubéliek vigasztalták feleségét, hogy nyugodjon meg, majd haza jön. Meglássa! Jó az Isten! Majd visszahozza.

— János bácsik már harmadik napja mentek vonaton. Az állomásokon, hol vonatuk keresztülbogott megvendégelték s virágosóval fogadták őket.

Egyszer aztán elmaradt a szives vendéglátás, elmaradt a virág is.

Néptelen állomásokon mentek át, hol az állomás személyzetén kívül nem láttak élő lelket.

Egy kis vidéki állomáson leszálltak s gyalog folytatták utjokat. Eddig többnyire sík vidéken jártak, de most az ut hegyről le. hegyre föl vezetett. Ezredesük a nap alkonyán, egy menedékes lejtőn ültetett táborn. Előkerültek a sátorváznak s pár óra múlva egész kis sátorváros emelkedett a hegy oldalán.

A mozgókonyha üstjében már párolgott a jó gulyás, mikor riadót fújnak.

Sorba állott az egész ezred.

Az ezredes ellovagolt az arcsorok közt s az ezred élére állva beszélt:

Fiaim!

— Itt vagyunk. Ez a föld, melyen most állunk már nem édes hazánk földje. Tekintsetek vissza! Tul e hegyen kezdődik hazánk szent földje. E föld melyen most állunk Galícia földje. Még a monarchiának területe. Ezt jöttünk megvédeni. Az orosz tömeg a Kárpátok bércein keresztül akar hazánkba törni. Mi, kik immár tul vagyunk a magyar határon, mi vagyunk hivatva, hogy be ne eresszük azokat. S esküszünk, hogy csak holttestünkön át léphetnek hazánk földjére.

A honvédek mennydörögve zugták utána:

Esküszünk!

(Folyt. köv.)

— Torta-papírok, szekrény-papírok különféle virág- és kreppe-papírok beszerezhetők Bartunek Béla papírüzletében Németújvár.

Két szoba

konyha és hozzátartozó mellékhelyiségekkel azonnal kiadó: özv. WEISZ BÉLA-nénál

Németújvárott.

Bővebbet a kiadóhivatalunkban.

Kiss Károly

kőfaragó és szobrász

Körmend, Rákóczy-utca 23.

Készít és nagy választékban raktáron tart mindenféle siremlékeket

szobrászati műveket a leg-egyszerűbbtől a legfinomabb és legmodernebb kivitelig!

Olcsó árak! — Olcsó árak! Pontos kiszolgálás!

KÉPESLAPOKBÓL

MINDENKOR UJDONSÁGOK VANNAK RAKTÁRON

BARTUNEK BÉLA
PAPIRKERESKEDÉSÉBEN
NÉMETÚJVÁROTT.

Hirdetéseket
felvesz a kiadóhivatal.

Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz

csakis ez a valódi

kölniviz, kölniviz-pouder és kölniviz-szappan.

kapható drogériákban, gyógyszerárakban és illatszertárakban.

Ne tessék elfogadni

Kölniviz-szappant, kölnivizet és poudert, ha nincsen rajta az eredeti és egyedül valódi, de sokszor utánzótt Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz. Akkor sem kell elfogadni helytelen és utánzótt kölnivizet, kölniviz-pouder és kölniviz-szappant, ha az itt jelzett eredeti készítmény nem volna kapható az ott lakhelyén, mert a világhírű cég magyarországi képviselője:

Holczer Emil Zoltán Budapest, VIII. ker., Szigetvári-utca 16
Egyszerű levelezőlapra azonnal válaszol és közli, hol szerezhető be az eredeti minőség